

บทความวิจัย

วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (The Journal of Industrial Technology)

ISSN (Print): 1686-9869, ISSN (online): 2697-5548

DOI: 10.14416/j.ind.tech.2020.12.003

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเชือเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

ชนิกานต์ ขำประไฟ ณัชชา บุญฤทธอม ธัญชนา โรจนานนท์ และ จาเรวะรณ วงศ์ทะเนตร*

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม, คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล

*ผู้ประสานงานเผยแพร่ (Corresponding Author), E-mail: jaruwan.won@mahidol.ac.th

วันที่รับบทความ: 1 กรกฎาคม 2563; วันที่ทบทวนบทความ: 18 สิงหาคม 2563; วันที่ตอบรับบทความ: 19 กันยายน 2563

วันที่เผยแพร่อนไลน์: 12 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ: การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของเชือเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรหลายชนิด ทำการศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรกับตัวประสาน และเปรียบเทียบคุณสมบัติทางเคมีและการเผาของเชือเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ดำเนินการทดลองโดยวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ได้แก่ กากอ้อย (BG) ขี้เลี้ยงพารา (WS) ซังข้าวโพด (CC) ฟางข้าว (RS) ใบไม้ย่างพารา (LP) และเศษไม้ย่างพารา (RC) ผสมกับตะกอนแบ่งมันสำปะหลังแห้ง (CS) เสมือนเป็นตัวประสาน ที่อัตราส่วนของ 0.25:0.75, 0.50:0.50 และ 0.75:0.25 กิโลกรัมต่อกิโลกรัม ตามลำดับ และขึ้นรูปเชือเพลิงอัดแท่งด้วยกระบวนการอัดเย็น จากนั้นศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของเชือเพลิงอัดแท่งคือ ค่าความร้อน ปริมาณความชื้น และปริมาณเต้า และคุณสมบัติทางกายภาพคือ ความหนาแน่นและดัชนีแตกร้าว รวมทั้งประสิทธิภาพการใช้งานของเชือเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ผลการศึกษาพบว่า เชือเพลิงอัดแท่งของเศษไม้ย่างพาราผสมกับตะกอนแบ่งมันสำปะหลังที่อัตราส่วน 0.50:0.50 เป็นเชือเพลิงทางเลือกที่มีประสิทธิภาพสูงสุด (ค่าความร้อน 4,136.9728 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม ปริมาณความชื้นและปริมาณเต้า 7.33 และ 5.33 ร้อยละโดยน้ำหนัก ตามลำดับ ความหนาแน่น 0.47 กรัม/ลูกบาศก์เซนติเมตร และดัชนีแตกร้าว 0.78) และสามารถประยุกต์เป็นแนวทางของการผลิตเชือเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสำหรับใช้เป็นแหล่งพลังงานทางเลือกของชุมชน

คำสำคัญ: เชือเพลิงอัดแท่ง; วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร; ตะกอนแบ่งมันสำปะหลัง

บทความวิจัย

วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (The Journal of Industrial Technology)

ISSN (Print): 1686-9869, ISSN (online): 2697-5548

DOI: 10.14416/j.ind.tech.2020.12.003

The Efficiency Comparison of Fuel Briquettes from Agricultural Wastes

Chanikan Kumpapai Nutch Boonthanom Thanchanok Rodjananon and Jaruwan Wongthanate*

Environmental Science and Technology, Faculty of Environment and Resource Studies, Mahidol University

*Corresponding Author, E-mail: jaruwan.won@mahidol.ac.th

Received: 1 July 2563; Revised 18 August 2563; Accepted: 19 September 2563

Online Published: 12 December 2020

Abstract: The objectives of this research were to study the feasibility of fuel briquettes from various types of agricultural wastes, to study the optimal ratios of agricultural wastes and binder and to compare the efficiency of chemical and physical properties on fuel briquettes from agricultural wastes. The experiment was conducted by the agricultural wastes such as bagasse (BG), rubber wood sawdust (WS), corn cobs (CC), rice straw (RS), leaves of para rubber (LP) and rubber wood chips (RC) that were mixed with dry cassava starch sediment (CS) as a binder at the ratios of 0.25:0.75, 0.50:0.50 and 0.75:0.25 kg:kg, respectively. Also, the fuel briquettes were formed by a cold pressed process. Then, study of chemical properties of fuel briquettes were heating value, moisture content, and ash content and their physical properties were density and drop shatter test including performance of fuel briquettes from agricultural wastes. Results showed that the fuel briquette from rubber wood chips mixed with cassava starch sediment was at 0.50:0.50 was the most effective alternative fuel (heating value was 4,136.9728 cal/g, moisture content and ash content was 7.33 and 5.33 % w/w respectively, density of 0.47 g/cm³ and drop shatter of 0.78) and it can be applied as a guideline of fuel briquettes from agricultural wastes for using alternative energy source in community.

Keyword: Fuel briquette; Agricultural waste; Cassava starch sediment

1. บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพลังงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ทุกภาคส่วนทั้งภาคการคุณนาคมขนส่งภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และภาคครัวเรือน มีความต้องการใช้พลังงานเพิ่มขึ้น แต่ด้วยทรัพยากรถ้วนโลก ทำให้เกิดการขาดแคลนพลังงาน ทุกหน่วยงานจึงมีการจัดทำมาตรการแผนพัฒนา รวมไปถึงมีการสนับสนุนให้ใช้พลังงานทางเลือก และการหาแหล่งพลังงานทดแทน ซึ่งเป็นพลังงานที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งพลังงานที่มีอยู่ในท้องถิ่น [1]

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม มีศักยภาพในการผลิตพืชผลทางการเกษตร โดยผลผลิตได้ที่ได้จากการผลิตพืชผลทางการเกษตร คือ ชีวมวล หรือวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ในอดีตชีวมวลส่วนใหญ่จะถูกทิ้งเป็นปุ๋ยอินทรีย์หรือกำจัดโดยการเผาทำลาย เป็นการสร้างมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม แต่อนันที่จริงแล้ว ชีวมวลเหล่านี้มีสมบัติในการเป็นเชื้อเพลิงอย่างดีและให้ค่าพลังงานความร้อนในระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ชีวมวลจึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่ถูกพิจารณาเพื่อเป็นทางเลือกของแหล่งพลังงานใหม่ การใช้ประโยชน์จากพลังงานชีวมวล [2] และผู้ใช้ส่วนใหญ่จะนำชีวมวลมาใช้ทันที โดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปอื่น ซึ่งลักษณะของการใช้ชีวมวลมาเป็นเชื้อเพลิงรูปแบบนี้มักจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลายประการ ได้แก่ ปัญหาความชื้น ถ้าชีวมวลมีปริมาณความชื้นของชีวมวลมากจะต้องใช้ปริมาณของชีวมวลมาก เนื่องจากความร้อนส่วนหนึ่งของชีวมวลถูก

ใช้ไปกับการระเหยน้ำออก ปัญหาการจัดเก็บชีวมวลส่วนมากจะมีขนาดใหญ่ทำให้ต้องเปลืองพื้นที่สำหรับการจัดเก็บ ปัญหาการขนส่ง หากชีวมวลมีขนาดใหญ่น้ำหนักจะมาก รวมทั้งรูปร่างของชีวมวลอาจมีความยาวและขนาดแตกต่างกันทำให้ขันย้ายได้น้อย ส่งผลให้สิ้นเปลืองเวลาการขนส่งเป็นอย่างมาก และปัญหาการออกแบบห้องเผาไหม้ ปัญหาของการใช้ชีวมวลมาเป็นเชื้อเพลิงดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถแก้ปัญหาได้โดยการอัดแห้ง โดยการอัดแห้งจะทำได้โดยนำชีวมวลที่ผ่านการลดขนาดจนเป็นผงละเอียดมาอัดขึ้นรูปเป็นแท่งด้วยเครื่องอัดแห้ง เชื้อเพลิงแห้ง ซึ่งการอัดแห้งนี้จะช่วยลดปริมาตรชีวมวลให้เล็กลงได้เพื่อช่วยลดพื้นที่ของการจัดเก็บเชื้อเพลิงและจำนวนเที่ยวของการขนส่งเคลื่อนย้ายอีกด้วย [3]

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีแนวความคิดในการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่ต้องเป็นขยะ มาทำให้เกิดประโยชน์ โดยมีการนำของเสียจากโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง คือ ตะกอนแป้งมันสำปะหลังมาเป็นตัวประสานกับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการจัดการขยะ ลดปัญหามลพิษ สิ่งแวดล้อม ลดปัญหาการขาดแคลนพลังงาน ลดปัญหาการใช้พื้นและถ่านไม้จากธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้ง 2) เพื่อศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรกับตัวประสานของการผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้ง และ 3) เพื่อเปรียบเทียบสมบัติทางกายภาพและเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

2. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการวิจัย

2.1 การเตรียมวัตถุดิบและตัวประสาน

การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ได้แก่ กากอ้อย ขี้เลือยยางพารา ซังข้าวโพด พังข้าว ใบไม้ยางพารา และเศษไม้ยางพารา ตากแดดเป็นเวลา 3-5 วัน และนำไปบดให้มีขนาดประมาณ 2 มิลลิเมตร โดยใช้เครื่อง Hammer mill ขนาด 3 แรงม้า แล้วทำการซึ่งน้ำหนักแห้ง ส่วนตัวประสานใช้ตากอนแบบมันสำปะหลังมาจากโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรในจังหวัดนครปฐม ซึ่งมีคุณสมบัติทางเคมีและกายภาพดังนี้ pH 4.12, TS 126.31 g/L, VS 125.32 g/L, COD 24 g/L, TOC 2.55 g/L, TNK 0.92 g/L และ C/N ratio 2.77 โดยทำการตักตากอนแบบจากถังดักตากอนแบบจำานวน 4 ถัง ปริมาณถังละ 5 กิโลกรัม จากนั้นนำมานำดเป็นผงและทำการแผ่กระจายตากแดดเป็นเวลา 5 วัน แล้วจึงเก็บรักษาไว้ในที่แห้ง

2.2 วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในระดับห้องปฏิบัติการโดยมีรายละเอียดดังนี้

การผลิตเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร โดยนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ได้แก่ กากอ้อย ขี้เลือยยางพารา ซังข้าวโพด ใบยางพารา พังข้าว และเศษไม้ยางพารา ผสมกับตัวประสานของตากอนแบบมันสำปะหลังแห้ง 3 อัตราส่วน ได้แก่ 0.75:0.25, 0.50:0.50 และ 0.25:0.75 กิโลกรัมต่อ กิโลกรัม ซึ่งอัตราส่วน 0.75:0.25 แสดงถึงอัตราส่วนที่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่มากกว่าตัวประสาน อัตราส่วน 0.50:0.50 และถึงอัตราส่วนที่มีวัสดุเหลือใช้เท่ากับตัวประสาน และอัตราส่วน 0.25:0.75 แสดงถึงอัตราส่วนที่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่น้อยกว่า

ตัวประสาน และเชื้อเพลิงอัดแห้งอัตราส่วนเหล่านี้ มีคุณสมบัติทางเคมีค่าใกล้เคียงกับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง [4] จากนั้นทำการผสมในอัตราส่วนต่างๆ ด้วยเครื่องผสมขนาด 3 แรงม้า จากนั้นนำไปขึ้นรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้ง โดยกระบวนการอัดเย็บด้วยเครื่องขึ้นรูปเชื้อเพลิงอัดแห้งแบบสกรูขนาด 5 แรงม้า และทำการตัดเชื้อเพลิงอัดแห้งเป็นแท่งขนาด 6-12 เซนติเมตร นำไปตากแดดให้แห้งเป็นเวลา 3-5 วัน แล้วจึงทำการซึ่งน้ำหนัก เชื้อเพลิงอัดแห้งดังกล่าว

2.2.1 การวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุทางการเกษตร

การวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งวิเคราะห์ตามมาตรฐาน ASTM (American Society for Testing and Materials) โดยดำเนินการทดลองชุดละ 3 ชุด ดังนี้

1. ค่าความร้อนเชื้อเพลิง (Heating Value)

การวิเคราะห์ค่าความร้อนเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ตามมาตรฐาน ASTM D5865 [5] โดยใช้เครื่องวิเคราะห์พลังงานความร้อน (Bomb Calorimeter) ซึ่งนำตัวอย่างของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปทำการอัดเม็ดและซึ่งน้ำหนัก สีในถ้วยใส่ตัวอย่าง จับลวดชุดเป็นรูปตัวยู โดยให้ลวดสัมผัสกับตัวอย่างเท่านั้น จากนั้นนำไปส่องในลูกบومบ์และอัดกําซออกซิเจนความดันประมาณ 30 บรรยากาศ หลังจากนั้นนำไปป่วงในถังบรรจุบอมบ์และเติมน้ำกลั่น 2 ลิตร ลงในถังดำเนินการจุดระเบิดเข้ากับตัวบอมบ์ และจึงบันทึกผล

2. ปริมาณความชื้น (Moisture content)

การวิเคราะห์ปริมาณความชื้นของตัวอย่าง เชือเพลิงอัดแห่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ตามมาตรฐาน ASTM D3173 [6] โดยนำถ้วยกระเบื้องที่สะอาดไปอบในเตาอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที จากนั้นนำไปใส่ในโถดูดความชื้น 15 นาที และใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม ในถ้วยกระเบื้อง แล้วทำการซึ่งน้ำหนัก (W_1) และนำเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส ประมาณ 1 ชั่วโมง ทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้องในโถดูดความชื้น 15 นาที และนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_2) จากนั้นคำนวนปริมาณความชื้นโดยใช้สูตร [6] ดังนี้

$$M = (W_1 - W_2)/W * 100 \quad (1)$$

โดยที่ M คือ ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_1 คือ น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างก่อนอบ (กรัม)

W_2 คือ น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างหลังอบ (กรัม)

W คือ น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

3. ปริมาณเถ้า (Ash Content)

การวิเคราะห์ปริมาณความชื้นของตัวอย่าง เชือเพลิงอัดแห่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ตามมาตรฐาน ASTM D3174 [7] โดยนำถ้วยกระเบื้องที่สะอาดไปเผาในเตาเผาเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส จากนั้นนำไปใส่ในโถดูดความชื้น 15 นาที และใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม ในถ้วยกระเบื้อง แล้วทำการซึ่งน้ำหนัก (W_3) และนำไปเผาในเตาเผาที่อุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 2 ชั่วโมง ทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้องในโถดูดความชื้น 15 นาที และนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_4) จากนั้นคำนวนปริมาณเถ้าโดยใช้สูตร [7] ดังนี้

$$M = (W_3 - W_4)/W * 100 \quad (2)$$

โดยที่ M คือ ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_3 คือ น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างก่อนเผา (กรัม)

W_4 คือ น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างหลังเผา (กรัม)

W คือ น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

2.2.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของ เชือเพลิงอัดแห่งจากวัสดุทางการเกษตร

1. การทดสอบดัชนีแตกร้าว (Drop Shatter Test)

การทดสอบโดยนำก้อนเชือเพลิงอัดแห่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรใส่ถุงพลาสติก ปล่อยจากที่สูง 2 เมตร ลงสู่พื้นคอนกรีต จากนั้นนำก้อนเชือเพลิงอัดแห่งส่วนที่เหลือดังกล่าวไปปั๊มน้ำหนัก และใช้สูตรการวิเคราะห์ดัชนีแตกร้าว [8] ดังนี้

$$R = W/W_f \quad (3)$$

โดยที่ R คือ ดัชนีแตกร้าว W คือ น้ำหนักก่อนทดสอบ (กิโลกรัม) และ W_f คือ น้ำหนักหลังทดสอบ (กิโลกรัม)

2. ความหนาแน่น (Density)

การทดสอบโดยนำก้อนเชือเพลิงอัดแห่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรซึ่งน้ำหนัก และวัดปริมาตรของก้อนเชือเพลิงอัดแห่งดังกล่าว จากนั้นนำไปคำนวณจากสูตรการวิเคราะห์ค่าความหนาแน่น [8] ดังนี้

$$P = M/V \quad (4)$$

โดยที่ P คือ ความหนาแน่นของเชือเพลิงอัดแห่ง (กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร) M คือ มวลของเชือเพลิงอัดแห่ง (กรัม) และ V คือ ปริมาตรของเชือเพลิงอัดแห่ง (ลูกบาศก์เซนติเมตร)

2.2.3 การทดสอบการใช้งาน

การจุดติดไฟการนำเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละอัตราส่วนที่ขึ้นรูปได้ดีไปเพา และดำเนินการจับเวลา แล้วจึงทำการเปรียบเทียบระยะเวลาการติดไฟในชุดการทดลองโดยนำเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรปริมาณ 200 กรัม มาจุดไฟให้ติด การต้มน้ำในหม้อน้ำให้เดือดปริมาตร 0.7 ลิตร และจดบันทึกระยะเวลาตั้งแต่เมื่อเชื้อเพลิงอัดแห้งเริ่มติดไฟจนกระทั่งไฟดับ

การทดสอบระยะเวลาการเกิดควันโดยการนำเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละอัตราส่วนที่ขึ้นรูปได้ดีไปเพา และดำเนินการจับเวลา แล้วจึงทำการเปรียบเทียบระยะเวลาการเกิดควัน โดยนำเชื้อเพลิงอัดแห้งแต่ละอัตราส่วนมาจุดไฟให้ติดทำการจับเวลาและจดบันทึกระยะเวลาตั้งแต่เกิดควันจนกระทั่งควันหมด

3. ผลการวิจัย

3.1 สมบัติของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

จากการศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ได้แก่ กากอ้อย (BG) ขี้เลือยยางพารา (WS) ซังข้าวโพด (CC) ใบไม้ยางพารา (LP) ฟางข้าว (RS) และเศษไม้ยางพารา (RC) พบว่าปริมาณความชื้นของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรร้อยละ 6.00 - 8.33 โดยน้ำหนักและปริมาณถ้าร้อยละ 2.67 - 12.67 โดยน้ำหนักส่วนค่าความร้อนเชื้อเพลิงอยู่ในช่วง 2,876.11 - 4,210.40 แคลอรี่ต่อกรัม ดังแสดงในตารางที่ 1 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับผลงานวิจัยที่ผ่านมาก่อนเชื้อเพลิงอัด

แห้งจากเปลือกสนประดับซึ่งมีค่าความชื้นร้อยละ 8 โดยน้ำหนัก ค่าปริมาณถ้าร้อยละ 15 โดยน้ำหนัก และค่าความร้อนเชื้อเพลิง 3,920.41 แคลอรี่ต่อกรัม [9] และผลงานวิจัยของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากเมล็ดผสมเปลือกลำไยมีค่าปริมาณความชื้น 7.93 ร้อยละฐานแห้ง ค่าปริมาณถ้า 88.48 ร้อยละฐานแห้ง และค่าความร้อนเชื้อเพลิง 3,788.26 แคลอรี่ต่อกรัม [10] ดังนั้นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรดังกล่าวข้างต้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้ง

3.2 อัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรกับตัวประสานในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแห้ง

จากการศึกษาเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรกับตัวกอนแบ่งมันสำปะหลังในอัตราส่วน 0.25:0.75, 0.50:0.50 และ 0.75:0.25 กิโลกรัมต่อ กิโลกรัม พบว่า เชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสามารถขึ้นรูปได้เกือบทุกชนิดยกเว้นเชื้อเพลิงอัดแห้งของ RS:CS ที่อัตราส่วน 0.75:0.25 ซึ่งไม่สามารถขึ้นรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้งได้ สำหรับเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่สามารถขึ้นรูปได้ คือ BG:CS, RC:CS และ RS:CS ที่อัตราส่วน 0.25:0.75, 0.50:0.50 ส่วนการขึ้นรูปของ WS:CS, LP:CS สามารถขึ้นรูปได้ทุกอัตราส่วน และการขึ้นรูปของ CC:CS ที่อัตราส่วน 0.25:0.75 ทั้งนี้อัตราส่วนที่สามารถขึ้นรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ดีที่สุดจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละชนิด คือ อัตราส่วนที่ 0.50:0.50 ของ WS:CS (รูปที่ 1) RC:CS (รูปที่ 2) และ LP:CS (รูปที่ 3) และอัตราส่วนที่ 0.25:0.75 ของ BG:CS (รูปที่ 4) CC:CS (รูปที่ 5) และ RS:CS (รูปที่ 6) ตามลำดับ

บทความวิจัย

ตารางที่ 1 คุณสมบัติทางเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

ชนิดวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	ปริมาณความชื้น (ร้อยละโดยหน้าหัก)	ปริมาณกล้า (ร้อยละโดยหน้าหัก)	ค่าความร้อนเชื้อเพลิง (แคลอรี่/กรัม)
กาอ้อย	8.33	2.67	2,876.11
ขี้เลื่อยยางพารา	7.50	4.33	4,210.40
ซังข้าวโพด	8.33	2.67	4,038.30
ใบไม้ย่างพารา	6.00	12.67	4,156.66
ฟางข้าว	7.67	12.33	3,673.33
เศษไม้ย่างพารา	7.00	2.67	4,122.27

รูปที่ 1 WS:CS
(0.50:0.50)รูปที่ 2 RC:CS
(0.50:0.50)รูปที่ 3 LP:CS
(0.50:0.50)รูปที่ 4 BG:CS
(0.25:0.75)รูปที่ 5 CC:CS
(0.25:0.75)รูปที่ 6 RS:CS
(0.25:0.75)

ดังนั้นอัตราส่วนระหว่างวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรต่อตัวประสานที่เหมาะสมในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแห้งคือ อัตราส่วนที่ 0.25:0.75 และ 0.50:0.50 ในขณะที่ อัตราส่วน 0.75:0.25 สามารถขึ้นรูปได้ แต่มีขนาดและ ความแข็งแรงไม่ได้ตามมาตรฐานของงานวิจัยนี้ และ การท่ออัตราส่วน 0.25:0.75 และ 0.50:0.50 ขึ้นรูปเป็น เชื้อเพลิงอัดแห้งได้ดี เนื่องจากอัตราส่วนของตัว ประสานมากกว่าหรือเท่ากับวัสดุเหลือใช้ทาง การเกษตร ทำให้เชื้อเพลิงอัดแห้งจับตัวกันได้ดี ส่งผล ให้สามารถขึ้นรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้งได้มากขึ้น โดยสามารถขึ้นรูปเป็นทรงกระบอก มีความแข็งแรง พื้นผิวเรียบสม่ำเสมอ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร และความยาวประมาณ 6-12 เซนติเมตร ซึ่งมีความสอดคล้องและใกล้เคียงกับผลงานวิจัยที่ผ่าน มาของการนำเปลือกอрутุเรียนและเปลือกมังคุดมาใช้ ประโยชน์ในรูปเชื้อเพลิงอัดแห้งซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร และความยาว 12 เซนติเมตร [11]

3.3 คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเชื้อเพลิง อัดแห้งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเชื้อเพลิงอัด แห้งที่สามารถขึ้นรูปได้ดีจากอัตราส่วนระหว่างวัสดุ

เหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละชนิดกับตัวประสานพบว่าค่าปริมาณความชื้นร้อยละ 7.33 - 8.67 โดยน้ำหนักค่าปริมาณถ่านร้อยละ 1.67 - 8.67 โดยน้ำหนักค่าความร้อนเชื้อเพลิง 3,705.67- 4,136.97 แคลอรี่ต่อกรัม ค่าความหนาแน่น 0.46 - 0.68 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และค่าดัชนีแทกร้าว 0.76 - 0.98 ดังแสดงในตารางที่ 2

นอกจากนี้ยังพบว่า เชื้อเพลิงอัดแห้งที่มีประสิทธิภาพดีที่สุด คือ เชื้อเพลิงอัดแห้งขึ้นรูปของ RC:CS ที่อัตราส่วน 0.50:0.50 เนื่องจากมีค่าปริมาณความชื้นร้อยละ 7.33 โดยน้ำหนัก และค่าปริมาณถ่านร้อยละ 5.33 โดยน้ำหนัก อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง [12] และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านไม้หุงต้ม [13] ตามลำดับ ซึ่งได้ระบุค่ามาตรฐานของค่าปริมาณความชื้นและค่าปริมาณถ่านไม้หุงต้ม 8 โดยน้ำหนัก อย่างไรก็ตามพบว่ามีค่าความร้อนเชื้อเพลิง 4,136.79 แคลอรี่

ตารางที่ 2 คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ขึ้นรูปได้ดีของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละชนิดกับตัวประสาน

เชื้อเพลิง อัดแห้ง	อัตรา ส่วน (kg:kg)	ปริมาณ ความชื้น (ร้อยละโดย น้ำหนัก)	ปริมาณถ่าน ^a (ร้อยละโดย น้ำหนัก)	ค่าความร้อน เชื้อเพลิง (แคลอรี่/กรัม)	ความหนาแน่น (กรัม/ลูกบาศก์ เซนติเมตร)	ดัชนี แทกร้าว	อ้างอิง
WS:CS	0.50:0.50	8.67	2.00	3,976.95	0.68	0.85	งานวิจัยนี้
RC:CS	0.50:0.50	7.33	5.33	4,136.97	0.47	0.78	งานวิจัยนี้
LP:CS	0.50:0.50	8.00	8.67	4,026.47	0.57	0.98	งานวิจัยนี้
BG:CS	0.25:0.75	8.33	1.67	3,705.67	0.49	0.97	งานวิจัยนี้
CC:CS	0.25:0.75	8.33	2.33	3,834.43	0.55	0.76	งานวิจัยนี้
RS:CS	0.25:0.75	8.00	4.33	3,837.32	0.46	0.97	งานวิจัยนี้
WH:CS	50:50 (โดย น้ำหนักเปียก)	7.74	10.90	3,484.71	-	-	[4]

ต่อกรัม ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง [12] ซึ่งระบุค่าความร้อนเชื้อเพลิงไว้ไม่น้อยกว่า 5,000 แคลอรี่ต่อกรัม ทั้งนี้อาจเกิดจากเชื้อเพลิงอัดแห้งในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ผ่านกระบวนการการคาร์บอนไซเดชัน (Carbonization) ทำให้มีปริมาณสารระเหยคงเหลืออยู่ในเชื้อเพลิงอัดแห้งและความร้อนเชื้อเพลิงต่ำ เมื่อเทียบกับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง ซึ่งผลการศึกษางานวิจัยครั้งนี้การผลิตเชื้อเพลิงอัดแห้งจาก RC:CS (0.50:0.50) มีประสิทธิภาพดีที่สุด และมีค่าไกลาลเดียงกับงานวิจัยอื่นๆ (ตารางที่ 2) โดยเมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจากผักตบชวาผสมกับตะกอนแบ่งมันสำปะหลัง(WH:CS) ที่อัตราส่วน 50:50 โดยน้ำหนักเปียก [4] พบว่า มีค่าความร้อนเชื้อเพลิงสูงกว่า ปริมาณความชื้นและปริมาณถ่านต่ำกว่า ซึ่งถือได้ว่าเป็นเชื้อเพลิงอัดแห้งที่มีประสิทธิภาพดี

ตารางที่ 2 คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเชือเพลิงอัดแห้งที่ขึ้นรูปได้ดีของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรแต่ละชนิดกับตัวประสาน (ต่อ)

เชือเพลิงอัดแห้ง	อัตราส่วน (kg:kg)	ปริมาณความชื้น (ร้อยละโดยน้ำหนัก)	ปริมาณแก๊ส (ร้อยละโดยน้ำหนัก)	ค่าความร้อน (กิโลลิกไกรัม)	ความหนาแน่น (แคลอรี่/กรัม)	ดัชนีแทกร้าว (เซนติเมตร)	อังอิง
ใบบุญญาลิปต์ผสมใบยางพารา	50:50 (กรัม:กรัม)	-	-	-	1.09	0.72	[14]
เชือเพลิงอัดแห้ง	-	-	-	-	-	0.5 - 1	[11]
ขุยมะพร้าวผสมกับแกลบ	1:2 (โดยน้ำหนัก)	-	-	4,043	1.52	0.99	[15]

สำหรับผลค่าดัชนีแทกร้าว 0.78 มีค่าสูงกว่า เชือเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจากใบบุญญาลิปต์ผสมใบยางพาราในอัตราส่วน 50:50 กรัมต่อกรัม ที่มีค่าดัชนีแทกร้าวเท่ากับ 0.72 [14] ทั้งนี้ค่าดัชนีแทกร้าวควรอยู่ระหว่าง 0.5-1.0 [11] และค่าความหนาแน่นเท่ากับ 0.47 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งต่ำกว่า เชือเพลิงอัดแห้งของประเทคโนโลยีที่ผลิตจากขุยมะพร้าวผสมกับแกลบในอัตราส่วน 1:2 พbmีค่าความหนาแน่น 1.52 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร [15] ทั้งนี้อาจเนื่องจากอัตราส่วนของตัวประสานที่มีปริมาณสูงขึ้น จะช่วยให้วัสดุของเชือเพลิงอัดแห้งยึดเกาะกันได้ดี และอาจส่งผลให้ค่าความหนาแน่นมากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า เชือเพลิงอัดแห้งที่มีค่าความร้อนสูงสุด 4,165.01 แคลอรี่ต่อกรัม ของเชือเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจาก LP:CS (0.75:0.25) ค่าปริมาณความชื้นต่ำสุดร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก ของเชือเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจาก LP:CS (0.25:0.75) ค่าปริมาณแก๊สต่ำสุดร้อยละ 1.67 โดย

น้ำหนัก ของเชือเพลิงอัดแห้งที่ผลิตจาก BG:CS (0.25:0.75) เชือเพลิงอัดแห้งจาก LP:CS (0.25:0.75) มีค่าความหนาแน่นสูงสุด 0.73 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และเชือเพลิงอัดแห้งจาก WS:CS (0.25:0.75) มีค่าดัชนีแทกร้าวสูงสุด 0.99 แต่ผลการศึกษาของเชือเพลิงอัดแห้งข้างต้นดังกล่าวไม่ได้มีประสิทธิภาพดี เนื่องจากบางอัตราส่วนขึ้นรูปเป็นเชือเพลิงอัดแห้งได้ไม่ดี นอกจากนี้คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพยังไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ดังนั้นเชือเพลิงอัดแห้งที่มีประสิทธิภาพดีในการใช้งาน ควรมีปริมาณแก๊สต่ำอย และค่าความร้อนเชือเพลิง ความหนาแน่น และดัชนีการแทกร้าวมาก จากผลการทดสอบการใช้งานของเชือเพลิงอัดแห้งที่มีประสิทธิภาพดีที่สุด คือ RC:CS ที่อัตราส่วน 0.50:0.50 พbm ระยะเวลาติดไฟนาน 23 นาที อยู่ในเกณฑ์ที่ดี และระยะเวลาเกิดควัน 15 นาที ซึ่งเป็นระยะเวลาเกิดควันน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับชุดทดลองของเชือเพลิงอัดแห้งในการศึกษารั้งนี้ และมีปริมาณแก๊สที่เกิดจากการเผาไหม้น้อยด้วย จึงสรุปได้ว่าคุณสมบัติ

ทางกายภาพและเคมีของเชื้อเพลิง อัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมีผลต่อประสิทธิภาพการใช้งานของเชื้อเพลิงอัดแท่ง

4. สรุปผลงานวิจัย

การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งซึ่งอาจถือเป็นอีกหนึ่งพลังงานทางเลือกที่จะช่วยลดปัญหาการกำจัดของเสียทางการเกษตรและอาจส่งผลกระทบต่อระบบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการนำของเสียมาเปลี่ยนเป็นพลังงานและการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ได้แก่ กากอ้อย ขี้เลื่อย ยางพารา ซังข้าวโพด ฟางข้าว ในยางพารา และเศษไม้ยังพรา สามารถนำมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งได้

2. วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรของเชื้อไม้ยังพรา ผสมกับตะกอนแบ่งมัน (WS:CS) ที่อัตราส่วน 0.50:0.50 สามารถขึ้นรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งได้ดีที่สุด เนื่องจากสามารถขึ้นรูปเป็นรูปทรงกระบอก มีความแข็งแรง และพื้นผิวสม่ำเสมอ

3. คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีมีผลต่อประสิทธิภาพของเชื้อเพลิงอัดแท่ง ซึ่งผลิตจากอัตราส่วนระหว่างวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรกับตะกอนแบ่งมันสำหรับหลังเม็ดังนี้ ค่าความร้อนเชื้อเพลิงสูงสุด 4,165.01 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (LP:CS 0.75:0.25) ค่าปริมาณความชื้นต่ำสุดร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก (LP:CS 0.25:0.75) ค่าปริมาณแห้งต่ำสุดร้อยละ 1.67 โดยน้ำหนัก (BG:CS 0.25:0.75) ค่าความหนาแน่นสูงสุด 0.73 กรัมต่อลูกบาศก์เมตร (LP:CS 0.25:0.75) และดัชนีแตกกร้าวสูงสุด 0.99 (WS:CS 0.25:0.75)

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากคณาจักรสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] T. Tantisattayakul, S. Phongkasem, P. Phooyer and P. Taibangury, Community-Based Renewable Energy from Biomass Briquettes Fuel from Coconut Leaf, Thai Journal of Science and Technology, 2015, 23(3), 418-431. (in Thai)
- [2] <http://webkc.dede.go.th/testmax/sites/default/files/energy%20biomass.pdf>. (Accessed on 15 June 2020)
- [3] http://elib.dede.go.th/mm-data/Bib15106_finalreport.pdf. (Accessed on 15 June 2020)
- [4] N. Photong and J. Wongthanate, Biofuel Production from Bio-Waste by Biological and Physical Conversion Processes, Waste Management and Research, 2020, 38(1), 69-77.
- [5] ASTM Standard D5865, Standard Test Method for Gross Calorific Value of Coal and Coke, ASTM International, West Conshohocken, PA, 2013.
- [6] ASTM Standard D3173, Standard Test Method for Moisture in the Analysis Sample of Coal and Coke, ASTM International, West Conshohocken, PA, 2013.

บทความวิจัย

- [7] ASTM Standard D3174, Standard Test Method for Ash in the Analysis Sample of Coal and Coke, ASTM International, West Conshohocken, PA, 2013.
- [8] N. Tanpaiboonkul and T. Budnumpetch, Molding and Binding Method on Properties of Fuel from Water Hyacinth, Veridian E-Journal, Science and Technology Silpakorn University, 2016, 3 (6), 86-100. (in Thai)
- [9] R. Garcia, C. Pizarro, A. Gutiérrez Lavín and L. Julio Bueno, Characterization of Spanish biomass wastes for energy use, Bioresource Technology, 2012, 103, 249 - 258.
- [10] L. Wattanachira, A. Thanyacharoen, N. Laa pan, and V. Chatchavarn, Development of Biobriquettes from Mixed Rice-straw and Longan Waste Residues, Journal of Research and Development Rajamangala University of Technology Lanna, 2016, 39(2), 239-255. (in Thai)
- [11] A. Ussawarujikulchai, C. Semsayun, N. Prapakdee, N. Pieamsuwansiri and N. Chuchat, Utilization of Durian and mango-steen Peels as Briquette Fuel, 49th Kasetsart University Annual Conference, Proceeding, 2011, 162-168. (in Thai)
- [12] Thai Industrial Standards Institute (TISI), Ministry of Industry. Thai Community Product Standards Charcoal Bar TCPS number 238/2547, 2004. (in Thai)
- [13] Thai Industrial Standards Institute (TISI), Ministry of Industry, Ministry of Industry, Thai Community Product Standards Wood Charcoal for Cooking TCPs 657/2547, 2004.
- [14] S. Sunthararuk, D. Makmon and W. Wongmalee, The Development of Charcoal Fuel Briquettes from Eucalyptus Leaves and Brasiliensis Leaves, 2nd National and International Research Conference 2018, Proceeding, 2018, 339-348. (in Thai)
- [15] K. Saha, M. Hossain, R. Ali, and M. Alam, Feasibility Study of Coconut Coir Dust Briquette, Journal of the Bangladesh Agricultural University, 2014, 12(2), 369-376.